

2. Tweede middel: de Raad heeft de rechten geschonden die verzoekers genieten uit hoofde van artikel 6 VEU, gelezen in samenhang met de artikelen 2 en 3 VEU, en de artikelen 47 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, door te vooronderstellen dat gerechtelijke procedures in Egypte de fundamentele mensenrechten eerbiedigen.
3. Derde middel: de Raad heeft kennelijke beoordelingsfouten gemaakt door vast te stellen dat was voldaan aan het criterium voor plaatsing van verzoekers op een lijst, vastgelegd in artikel 1, lid 1, van het besluit en artikel 2, lid 1, van de verordening.
4. Vierde middel: de Raad is tekortschoten in zijn verplichting om de nieuwe plaatsing van verzoekers op een lijst toereikend te motiveren.
5. Vijfde middel: de Raad heeft verzoekers' recht van verdediging en het recht op behoorlijk bestuur en op een doeltreffende voorziening in rechte geschonden. Meer in het bijzonder heeft de Raad niet zorgvuldig en onpartijdig onderzocht of de redenen die waren aangevoerd ter rechtvaardiging van de nieuwe plaatsing van verzoekers op een lijst, gegrond waren in het licht van de opmerkingen die verzoekers hadden gemaakt voordat zij opnieuw op een lijst werden geplaatst.
6. Zesde middel: de Raad heeft, zonder rechtvaardiging of evenredigheid, verzoekers' grondrechten geschonden, daaronder begrepen hun recht op bescherming van hun eigendom en hun goede naam. Het bestreden besluit heeft vergaande gevolgen voor verzoekers, zowel wat hun eigendom als hun reputatie wereldwijd betreft. De Raad heeft niet aangetoond dat de bevrozing van verzoekers' tegoeden en economische middelen verband houdt met of gerechtvaardigd is door een legitieme doelstelling en al helemaal niet dat die bevrozing evenredig is aan een dergelijke doelstelling.

Beroep ingesteld op 30 mei 2016 — Inpost Paczkomaty/Commissie

(Zaak T-282/16)

(2016/C 270/65)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Krakau, Polen) (vertegenwoordiger: T. Proć, radca prawny)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit C(2015) 8236 van de Europese Commissie van 26 november 2015 betreffende steunmaatregel SA.38869 (2014/N), die Polen voornemens is te verstrekken aan Poczta Polska als compensatie voor de nettokosten van de universeledienstverplichting in de jaren 2013-2015;
- verwijzing van verweerster in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 106, lid 2, van het Verdrag, onjuiste aanname dat de vereisten van punt 19 (afdeling 2.6) [EU-kaderregeling inzake staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst (2011)] zijn vervuld, schending van de beginselen van het Verdrag betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en onjuiste uitlegging van artikel 7, lid 2, van richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst (PB 1998, L 15, blz. 14) (hierna: „postrichtlijn”)

- De wijze waarop de lidstaten de universele dienst financieren moet in overeenstemming zijn met zowel de uit de bepalingen van het VWEU betreffende de vrijheden van de interne markt voortvloeiende beginselen van non-discriminatie, transparantie en gelijke behandeling (met inbegrip van de selectie van een aanbieder van de universele postdienst via concurrentie) als artikel 106, lid 2, VWEU, wat in de onderhavige zaak niet het geval was.
2. Tweede middel: schending van artikel 106, lid 2, van het Verdrag en onjuiste aanname dat de vereisten van punt 14 (afdeling 2.2) en punt 60 (afdeling 2.10) van de kaderregeling zijn vervuld
- De Europese Commissie is er ten onrechte van uitgegaan dat het, aangezien de verplichting een openbare dienst te verrichten die aan Poczta Polska is toevertrouwd, beantwoordt aan de vereisten die in de postrichtlijn zijn omschreven, niet nodig is een publieke raadpleging te houden of andere passende instrumenten in te zetten om de belangen van gebruikers en dienstverrichters mee te nemen als bewijs dat de behoeften op het vlak van de universele dienst naar behoren zijn overwogen.
3. Derde middel: schending van artikel 106, lid 2, van het Verdrag, onjuiste aanname dat de vereisten van punt 52 (afdeling 2.9) van de kaderregeling zijn vervuld en schending van artikel 7, leden 1, 3 en 5, van de postrichtlijn
- De Commissie is er ten onrechte van uitgegaan dat het compensatiefonds voldoet aan het vereiste van non-discriminatie met betrekking tot het uniforme maximumbedrag van 2 % van de inkomsten van de aanbieder van een universele dienst of vervangbare diensten. Dit percentage is gelijk voor alle marktdeelnemers, hetgeen discriminerend is, want de situatie van aanbieders van universele diensten is niet gelijk aan die van aanbieders van vervangbare diensten.
4. Vierde middel: schending van artikel 7, lid 1, van de postrichtlijn doordat de Commissie heeft aanvaard dat de universele dienst wordt gefinancierd door een groot aantal exclusieve en bijzondere rechten voor Poczta Polska
- Volgens artikel 7, lid 1, van de postrichtlijn verlenen of handhaven de lidstaten geen exclusieve of bijzondere rechten voor het vestigen of aanbieden van postdiensten. Tegelijkertijd aanvaardt de Europese Commissie dat Poczta Polska in verband met de door haar verrichte universele diensten exclusieve en bijzondere rechten worden toegekend.
5. Vijfde middel: schending van artikel 102 in samenhang met artikel 106, lid 1, van het Verdrag
- De onevenredig hoge verplichte bijdrage aan het compensatiefonds zal leiden tot een „mededingingsverstorende afsluiting van de markt” voor postdiensten.
6. Zesde middel: schending van de artikelen 16 en 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- Met het bestreden besluit van de Commissie wordt een staatssteunprogramma bevestigd dat leidt tot onevenredige inmenging in het eigendomsrecht van verzoekster en tot een onevenredige beperking van de vrijheid van ondernemerschap van verzoekster
7. Zevende middel: schending van wezenlijke vormvoorschriften en niet-nakoming van de motiveringsplicht die in artikel 296 van het Verdrag is neergelegd
- De Commissie heeft de feiten niet naar behoren vastgesteld en het besluit op veel punten met onjuiste feiten onderbouwd. Bovendien heeft de Commissie ook een motiveringsfout gemaakt doordat zij, tegen haar eigen praktijk in, het verzuim een aanbesteding uit te schrijven niet als verzwarende omstandigheid voor de gevolgen van de mededinging in aanmerking heeft genomen.